

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

16. Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai, 15.9.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Jeesus antaa elämän
 Vihreä
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 86:10–13 (Luterilaisia virsiä sivu 405)
 1. Kuningasten kirja 17:17–24
 Filippiäiskirje 1:20–26
 Johannes 5:19–21

Virret

Alkuvirsi	249b	Pois kirkas suvi
Kiitosvirsi	134	Pyhä, pyhä, pyhä
Saarnavirsi / päivän virsi	359	Vaivaisten turva ainoa
Uhrivirsi	40	On nimi kaikkein suloinen
Ehtoollisvirret	224, 225	Oi Jeesus leipä, Jeesus luona armopöydän
Päätösvirsi	840	Soi lauluni kiitos Herralle vain

Kollehtarukous

Jumala, elämän ja kuoleman Herra. Ilman Sinua ei ole mitään hyvää eikä pysyvää. Vaikuta meissä, että me aina pakenisimme Sinun turviisi, kun väkevä vihollisemme synti, kuolema ja perkele meitä lakkaamatta uhkaa. Sinun rakkaan Poikasi ja meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta. Amen.

Johdanto

Päivän Vanhan Testamentin perikoopissa kohtaamme lesken, jonka epätoivo keskelle Jumala toi ihmeen: **”Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle.”** (1. Kuningasten kirja 17:14) Jumala valvoo Sanaansa toteuttaaksensa sen! (Jeremia 1:12) Tätä tapahtumaa ennen Herra oli lähettänyt Eliaan Sarpatiin (= tsârphath = sulatusuuni) tämän lesken luokse. Herra lupasi elättää Eliasta köyhän lesken mitäänsanomattoman pienillä varoilla. **”Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta ja asetu sinne. Katso Minä olen käsenyt leskivaimon elättää sinua siellä.”** (1. Kuningasten kirja 17:9) Elia meni Sarpatiin Herran Sanan mukaan ja kohtasi siellä **”leskivaimon keräilemässä puita.”** (1. Kuningasten kirja 17:10) Elia pyysi leskeä tuomaan hänelle vettä ja palasen leipää, mutta mikä oli vastaus hänen tulevalta elättäjältään? **”Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi elää, minulle ei ole leipäkakuakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme.”** (1. Kuningasten kirja 17:12) Elia ei hätkähtänyt tätä surullista vastausta vaan pyysi leskeä leipomaan ensin hänelle, ja sitten heille itselleen ja sanoi Herran, Israelin Jumalan Sanan: **”Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle.”** (1. Kuningasten kirja 17:14) Mitä Jumala nyt opettaa meille tästä:

- i. Jumala käy meidän edellä ja valmistaa meille tulevaisuuden. (Jesaja 45:2–3)
- ii. Jumala valmistaa ihmisen sydämen suurten koettelemusten keskellä, mutta niitä on vain vähän, joiden synnin kovettaman sydämen Jumalan Henki saa murtaa. Jumala etsii Pyhän Henkensä kautta yhtäkin ihmistä ja lähettää pelastavan Sanansa yhdenkin ihmisen luokse, kun taas sitä vastoin suuret joukot, jotka ehkä pitävät itsestään selvyytensä, että Jumala heitä siunaisi, joutuvat hylättäviksi. **”Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan, eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan.”** (Luukas 4:25–26)
- iii. Jumala ilahdutti Eliaan sydäntä sillä, miten tämä Eliaan oma kansa Israel oli paljolti tullut hylännyt Herran. Elia tuli lohdutetuksi sillä, että Jumalan Sana tulisi kantamaan hedelmää jonakin päivänä myös Israelissa.

Selvää kuitenkin on, että jo pelkästään paikkakunnan nimi, Sarepta, joka tarkoittaa sulatusuunia, puhuu siitä sulatusuunista, johon sekä Elia että leski asetettiin: molempien piti vaihtaa ihmisen mielen halajama elämän varmuus epävarmuuteen, ja luottaa yksin Jumalan Sanaan. Herra Jumala teki Sarpatin lesken elämässä kolme mullistavaa työtä:

- Hän valmisti lesken uskon omistamiseen ensin ilmoittamalla leskelle Eliaan tulosta: **”Minä olen käskenyt leskivaimon elättää sinua siellä.”** (1. Kuningasten kirja 17:8)
- Herra synnytti uskon elävään Jumalaan vahvistamalla leskelle, että Elias oli Jumalan Sanan palvelija: **”jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä ole puuttuva astiasta”** (1. Kuningasten kirja 17:14) Erityisesti Herra vaikutti leskessä sen, että leski uskossa leipoi viimeisistä jauhoistaan ja öljystänsä ensin Eliaalle ja sitten vasta itselleen.
- Jumala ilmoitti leskelle Taivasten valtakunnan aarteen, syntisen vanhurskauttamisen! Pojan kuoleman ja kuolleista herättämisen kautta leski ymmärsi, ettei nämä sulatusuunin koettelemukset tulleet hänen vanhojen syntiensä rangaistuksensa, vaan Jumalan armon työnä, että hän saisi omakseen koko evankeliumin, syntisen vanhurskauttamisen ihanan lahjan: **”Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran Sana sinun suussasi on tosi.”** (1. Kuningasten kirja 17:24)

1 Onko vanhat synnit merkitty muistiin? (1. Kuningasten kirja 17:17–18)

”Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni saattamaan minun pahat tekoni muistoon ja tuottamaan kuoleman minun pojalleni.” (1. Kuningasten kirja 17:19) Näin sanoo pojan kuoleman tähden murtunut ja sielussaan runneltu pakana nainen, joka jo oli saanut tulla uskomaan Israelin Jumalaan, mutta jolla oli vielä kaikkein suurin uskon aarre löytämättä. Ihminen ajattelee Jumalaa rankaisevana tuomion Jumalana. Me ajattelempa, että elämän suuret koettelemukset ovat Jumalan sanansaattajia siitä, että hän on tullut viimeinkin nostamaan eteensä kaikki entisen syntini ja nyt hän rankaisee minua armottomasti. Rakkaat ystävät, on totta, että Jumala nostaa esiin syntimme. On totta, että synnin palkka on kuolema. On totta, että synnillä on seurauksensa: jos sanot lähimmäisestäsikin väärän todistuksen, on se kerran edessäsi ja sinun tulee pyytää niin lähimmäiseltäsi kuin Jumalalta anteeksi. On totta, että haureuden synnissä turmelet oman ja lähimmäisen ruumiin. On totta, että synti jättää muistikuvan sieluumme, jota kannamme vielä kristittynä eläessämme. Mutta Jumala salli lesken pojan kuolla, että hän saisi hänet uudestaan elävänä, ja ei vain elävänä, vaan Kristuksen uskoon herätettynä, sekä leski että poika. Jumala tekee armotyötänsä suurten elämänkoettelemusten kautta. Jumalan vanhurskaus on nyt ilmoitettu Kristuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa, siinä, että Jumalan viha on nyt lepytetty Jeesuksessa (Roomalaiskirje 3:25), ja joka uskon kautta Jeesukseen luetaan sinun hyväksesi. Ilmestyskirja puhuu kahdesta kirjasta:

- i. **”Teurastetun Karitsan elämäkirja”** (Ilmestyskirja 13:8)
- ii. **”Toinen kirja”** (Ilmestyskirja 20:12)

Teurastetun Karitsan elämäkirjassa on niiden nimet, jotka ovat kasteen ja uskon kautta Kristuksen omat, toisin sanoen, jotka **”ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä”** (Ilmestyskirja 7:14), ja joilla on **”Jumalan Sana ja Jeesuksen todistus”** (Ilmestyskirja 12:17) ja jotka ovat **”armosta pelastetut.”** (Efesolaiskirje 2:5 ja 8) Sinä Kristuksessa rakastettu kuolematon sielu: kun nimesi kerran on Teurastetun Karitsan elämäkirjassa, niin ei sinun syntejä enää muisteta; ne on pyyhitty pois: **”Minä, Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.”** (Jesaja 43:25) Tämän ihanan lohduksen sai Sarpatin leski uskossa omistaa.

Mutta ne, jotka ovat hyljänneet Jumala Sanan, pyhän Raamatun ja sen yksinkertaisen evankeliumin opin, ja pysyvät katumattomina, niille Jeesus sanoo: **”Menkää pois Minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.”** (Matteus 25:41) Heidän nimensä ovat tuossa toisessa kirjassa. Herra armahda minua ja meitä, että nimemme olisi Jeesus Sinun, Teurastetun Karitsan elämäkirjassa.

2 Herran Sana on tosi (1. Kuningasten kirja 17:19–24)

Sarpatin lesken sulatusuunissa oli kuumentumassa ihana aarre, timantti, joka vedettäisiin uunista, pätsin kuumuudesta, järkyttävän elämäkohtalon pihdeillä. Synnintunto oli herännyt leskessä, se on selvää. Mutta hänellä toki oli jo usko Elävään Israelin Jumalaan. Pojan kuolema oli kuin vetoliina, jolla lesken omavanhurskaus vedettiin pois liejuisesta kaivosta, josta ei ollut mitään ulospääsyä kuin Jumala armo. Näytti siltä ikään kuin Jumala olisi hyökkännyt hurskaan lesken kimppuun kaikella ankaruudellaan. Näytti siltä, että Jumala tahtoi tuhota sen, mitä leski piti kaikkein kalleimpana aarteenaan. Jumala teki tämän kaiken, vetääkseen hänen vielä omavanhurskaan sydämen ulos siitä liejuisesta kaivosta, josta hän ei omalla ymmärryksellään ja eikä omalla voimallaan päässyt pois.

Rakas ystävä, kun Jumalan Sana ja Pyhä Henki Sanan kautta ilmoittaa sinulle sinun rikoksesi ja syntisi, niin että omatuntosi herää, sanot hätääntyneenä lesken tavoin: **”Sinä olet tullut minun luokseni saattamaan minun pahat tekoni muistoon ja tuottamaan kuoleman pojalleni.”** (1. Kuningasten kirja 17:18) Jumala on hyvä ja ihmeellinen. Hän ei sallisi syntisen kuolla rikoksiinsa ja omavanhurskauteensa, sillä niissä tulevaisuutena on iankaikkinen kadotus. Jumala hyvydessään tekee kaikkensa vetääksensä meidän sielumme lepäämään Jeesuksen ansiossa, Hänen verihaavojensa turvasatamassa, Jeesuksen lahjavanhurskauden kalliolle. Sarpatin lesken sulatusuunin suu oli nyt avoinna. Jumala herätty pojan henkiin Eliaan rukouksen kautta. Elias ei syyttänyt Jumalaa, vaikka sanat kovilta tuntuvatkin, vaan hän niin sääli leskeä, että hän sanoi: **”Herra, minun Jumalani, oletko tehnyt niin pahoin tätä leskeä kohtaan, jonka vieraana minä olen, että olet surmannut hänen poikansa?”** (1. Kuningasten kirja 17:20) Kunpa sinun ja minunkin sydämessä asuisi tällainen syvä uskosta Jeesukseen nousevat syvä myötätunto lähimmäisen hädässä! Elia palautti pojan äidilleen, ja äiti sanoi: **”Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran Sana sinun suussasi on tosi.”** (1. Kuningasten kirja 17:24) Tämä suun tunnustus todistaa vähintäänkin yhden siunatun asian: leskirouva oli nyt päässyt osalliseksi siitä ihmeestä, josta käytämme sana **”syntisen vanhurskauttaminen.”** Hänellä oli nyt turvallinen luottamus Jumalaan, että hän armosta, uskon kautta Jumalan Sanan lupaukseen, oli Jumalalle otollinen, ja että hän nyt kuului siihen siunattujen joukkoon, josta Raamattu sanoo: **”Nämä ovat ne jalot, johon on koko Minun mieluosini.”** (Psalmi 16:3). Kallis aarre, syntisen vanhurskauttaminen, oli nyt tullut ulos sulatusuunista. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa